

Kenenkään estämättä

Ap.t. 28:1-31

1. Pelastumisemme jälkeen saimme tietää, että saaren nimi oli Melite.

2. Saaren kanta-asukkaat osoittivat meille harvinaisen suurta ystävällisyyttä. He sytytivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, koska oli alkanut sataa ja oli kylmä.

3. Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

4. Kun asukkaat näkivät käärmeen riippuvan hänen kädestään, he sanoivat toisilleen: "Tuo mies on varmaankin murhaaja. Hän pelastui merestä, mutta kostotar ei sallinut hänen elää."

5. Mutta **Paavali ravisteli käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään pahaa.**

6. He odottivat hänen ajettuvan tai kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat kauan odottaneet ja nähneet, ettei hänelle tapahtunut mitään pahaa, he muuttivat mielensä ja sanoivat, että hän oli jumala.

7. Lähellä sitä paikkaa oli Publius-nimisellä saaren johtavalla miehellä maataloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti vierainaan kolme päivää.

8. Publiuksen isä makasi kuumeessa ja punataudin vaivaamana. **Paavali** meni hänen luokseen, **rukoili ja pani kätensä hänen päälleen parantaen hänet.**

9. Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.

10. Saarelaiset osoittivat meille monin tavoin kunnioitusta, ja kun lähdimme merelle, he antoivat mukaamme, mitä tarvitsimme.

11. Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jonka tunnukseksi oli Zeuksen kaksospoikien kuvat.

12. Nousimme maihin Syrakusassa ja viivyimme siellä kolme päivää.

13. Nostettuamme ankkurit purjehdimme Regiumiin. Kun päivän kuluttua alkoi puhalttaa etelätuuli, me pääsimme seuraavana päivänä Puteoliin.

14. Siellä **tapasimme veljiä**, jotka pyysivät meitä viipymään luonaan seitsemän päivää. Sieltä lähdimme Roomaan.

15. Kun sikäläiset **veljet** saivat kuulla meistä, he **tulivat meitä vastaan** Forum Appiin ja Tres Tabernaen kohdalle. Nähdessään heidät **Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.**

16. Kun **saavuimme Roomaan**, Paavalin annettiin asua omissa oloissaan häntä vartioivan sotilaan kanssa.

17. Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten johtomiehet. Kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi heille: "Miehet, veljet! En ole tehnyt mitään kansaamme tai isiemme tapoja vastaan. Kuitenkin minut luovutettiin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

18. Kuulusteltuaan minua he tahtoivat vapauttaa minut, koska en ollut syyllistynyt mihinkään, mistä ansaitsisin kuoleman.

19. Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, minun oli pakko vedota keisariin. Ei minulla kuitenkaan ole mitään syytöksiä kansaani vastaan.

20. Tästä syystä minä nyt kutsuin teidät nähdäkseni teidät ja keskustellakseni kansanne, sillä **Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta.**"

21. He sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet sinua koskevia kirjeitä Juudeasta, eikä kukaan täällä käyneistä veljistä ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

22. Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä mielessäsi on, sillä tästä **lahkosta** meillä on tiedossamme, että sitä **kaikkialla vastustetaan.**"

23. He määräsivät hänelle päivän, ja silloin heitä tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Aamuvarhaisesta iltamyöhään hän **selitti heille Kirjoituksia**, alkaen Mooseksen laista ja profeetoista, ja **todisti Jumalan valtakunnasta yrittäen saada heidät vakuuttumaan Jeesuksesta.**

24. Se, mitä sanottiin, sai toiset vakuuttuneiksi, mutta toiset eivät uskoneet.

25. He olivat keskenään eri mieltä, ja heidän lähtiessään pois Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: "Oikein on **Pyhä Henki puhunut** teidän isillenne profeetta **Jesajan kautta**:"

26. 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.

27. Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi, etteivät he sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

28. Tietäkää siis, että tämä Jumalan **pelastussanoma** on lähetetty **pakanoille** ja he myös **kuulevat sitä**."

29. [Kun Paavali oli tämän puhunut, juutalaiset lähtivät pois väitellen kiivaasti keskenään.]

30. Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan täydet kaksi vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen.

31. Hän **julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta** täysin avoimesti kenenkään estämättä.

Jumalan kummallinen johdatus

Miten Jumala johdattaa omiaan? Miksi se näyttää usein aivan kummalliselta? Miksi matkallamme saattaa tulla yllättäviä mutkia? Näitä joutuu jokainen uskova jossain vaiheessa miettimään, kun katselee taakse päin.

Olin saanut lähetyskutsun, mutta sairastuinkin vakavasti ja jouduin viettämään vuoden sairaalassa. Oliko Jumalan antama kutsu sittenkin vain oman sydämeni toiveajattelua? Nyt tiedän, että tuo vuosi valmisti minua tuntemaan Raamattuni ja ymmärtämään sairaita voidakseni tehdä työtä Japanissa. Mutta sitten kolmen työkauden jälkeen kaksi lapsistamme sairastui psyykkisesti ja toinen teki itsemurhayrityksen ja on nyt monivammainen. Jouduimme jäämään kymmeneksi vuodeksi kotimaahan. Kyselin Herralta, miksi silti sydämeni paloi takaisin Japaniin. Sitten pääsimme monivammaisen lapsemme kanssa lähtemään ja Herra avasi ovia vammaisten työhön. Asiat eivät tosiaankaan menneet sujuvasti, mutta Jumalan johdatus tapahtuikin Hänen suvereenin tahtonsa ja suunnitelmansa mukaan. Kutsu ei ollut väärä, jakso kotimaassa oli tarpeen. *"Kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut."* (Room. 8:28)

Paavalikin tiesi päämääränsä Rooman, mutta tie sinne kulki kahden vuoden Kesarean vankeuden, vuoden merimatkan kautta vankina. Lisäksi hän joutui viettämään vielä kaksi vuotta kotiaarestissa, ennen kuin pääsi todistamaan keisarin edessä Kristuksesta ja sai vielä vapauttavan tuomion. Kaikki tapahtui Jumalan viisaan hallintavallan alla ja koitui lopulta evankeliumin menestykseksi.

Näin saavuimme Roomaan (14)

Paavalin sydän paloi halusta viedä evankeliumi kaikkialle maailmaan. Ennen Efesoksen mellakkaa hän sanoi: *"Minun on mentävä myös Rooma."* (19:21)

Rooma oli strateginen keskus koko valtakunnan saavuttamiseksi. Siksi sinne tuli perustaa lähetystoiminnan keskus. Eräänä yksinäisenä yönä Jerusalemissa Herra seisoi Paavalin luona ja sanoi: *"Sinun on todistettava minusta myös Roomassa."* (23:11)

Kahta vuotta myöhemmin Festus sanoi hänelle: *"Menet keisarin eteen."* (25:12)

Ja vihdoinkin vaarallisen ja vaikean merimatkan jälkeen Luukas kirjoitti: *"Näin me saavuimme Roomaan"* (14).

Murhaajasta jumalaksi (1–10)

Merimatka oli kestänyt kuusi kuukautta. Myrskyssä laiva haaksirikkoutui, mutta kaikki matkustajat pelastuivat Maltan saarelle. Rannalle sytytettiin nuotio. Paavali keräsi risuja siihen, mutta risujen seasta tuli kyy ja puri Paavalia käteen. Saaren asukkaat kuvittelivat kostottaren tappavan Paavalin, jota he epäilivät murhaajaksi. Silloin Herra osoitti, mitä hänen lupauksensa tarkoitti: *"Ja niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit:... He tarttuvat käsin käärmeisiin... He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat."* (Mk. 16:17–18)

Paavalille ei tapahtunut mitään pahaa, ja asukkaiden käsitys hänestä muuttui täydelliseksi vastakohtakseen. *"Hän on joku jumala."* (6)

Saaren rikkaan johtajan Publiuksen isän sairaus parani, kun Paavali rukoili hänen puolestaan. Silloin kaikki saaren sairaat tuotiin Paavalin luo ja hänen kauttaan Kristuksen parantava voima kosketti heitä kaikkia.

Lämmin vastaanotto (11–15)

Puteolissa Paavali kohtasi uskovia. Helluntaista oli kulunut noin 30 vuotta ja kristin-usko oli levinnyt Italiassa jo varsin laajalle.

Matka jatkui. Viesti Paavalin tulosta ehti ennen häntä Roomaan. Joukko kaupungin uskovista tuli häntä vastaanottamaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen kohdalle noin 70 km päähän pääkaupungista. Heidän tapaamisensa oli Paavalille suuri rohkaisu ja hän kiitti siitä Jumalaa.

Paavali ei ollut teräsmies niin kuin ei kukaan meistäkään. Korintissa hän tarvitsi erityisen rohkaisun Herralta, Jerusalemissa ja merimatalla samoin. Nyt Herran lähettämä rohkaisu tuli uskonveljien ja sisarien rakkauden kautta. Herra haluaa meidän omiensa rohkaisevan toinen toisiamme, sillä kaikilla meillä on kiusauksia masentua ja menettää näköala edessä olevaan toivomme täyttymiseen.

Vastakohtia

Matkaan sisältyi merkillisiä vastakohtia. Koko matka oli täynnä vaikeuksia ja vaaroja. Aivan kuin kaikki voimat olisivat nousseet vastustamaan Paavalin pääsyä Roomaan. Jos emme tietäisi, mitä kertomusta edelsi ja mitä sen jälkeen tuli, voisimme melkein sanoa: "Tuo mies ei ole ikinä näkevä Roomaa."

Kuitenkaan kertomuksen antama kokonaisvaikutelma on toisenlainen. Se kertoo varmasta vaikkakin hitaasta etenemisestä. Myrskyjen, vaikeuksien, pimeyden ja toivottomuuden keskellä näemme miehen, josta Jumala piti huolen ja jota hän rohkaisi. Kun Luukas kirjoitti: *"Näin me saavuimme Roomaan"* (14), sanalla "näin" hän viittasi myrskyyn ja muihin vaikeuksiin.

Paavalin rauhallisuus

Inhimillisesti katsoen tilanne oli matkan aikana ollut toivoton. Ei edes Luukas, joka oli mukana matkalla, nähnyt mitään toivo pelastumisesta. Mutta Paavali oli kaiken aikaa toivorikas. Kertaakaan hän ei matkan aikana masentunut. Kaikissa tilanteissa hänen sydämensä oli levollinen. Silloinkin kun vaarat johtuivat muiden tyhmistä ratkaisuksista tai joutumisesta pakokauhun valtaan, Paavali käytti tasapainoista ja hallit-

tua arvostelukykyä. Hän ei joutunut tunnekuohujen valtaan. Hän oli täynnä optimismeja ja rauhallinen kovimmassa myrskyssä.

Salaisuus

Mikä oli Paavalin salaisuus? *"Herra ilmoittaa suunnitelmansa palvelijoilleen (KR 1938: Herran neuvo on tunnettu niille, jotka Häntä pelkäävät)."* (Ps. 25:14)

Paavali eli kaiken aikaa henkilökohtaisessa yhteydessä Herran kanssa. Eräänä yönä matkan aikana enkeli tuli ja puhui hänelle. Herra itse ei kuitenkaan ilmestynyt hänelle. Siitä huolimatta tämä mies eli koko matkan yhteydessä Herransa kanssa.

Ylösnousemuksensa ja taivaaseen astumisensa välisenä neljänkymmenen päivän aikana Jeesus ilmestyi eri tilanteissa ja katosi jälleen. Sillä hän opetti opetuslapsille yhtä asiaa: Hänen läsnäolonsa ei pääty siihen, kun häntä ei enää fyysinen silmä näe tai korva kuule. Hän on joka päivä omiensa kanssa kaikissa olosuhteissa. Pyhässä Hengessä Herran läsnäolo on yhtä todellista, kuin jos hän olisi nähtävissä. Siinä oli Paavalin salaisuus. Hän oli rauhallinen, koska hän tiesi, että Herra oli koko ajan hänen kanssaan.

Meillekin tänään varsinainen rohkaisun syy on: Herra on kanssamme, Hän ei ikinä hylkää omiaan, ei missään tilanteessa, ei edes marttyyriuden keskellä.

Tieto päämäärästä

Asiaan liittyi myös toinen puoli. Paavali ei vain elänyt henkilökohtaisessa yhteydessä Herran kanssa, vaan hän myös tiesi Herran päämäärän. Hän tiesi, että Herra oli luvannut viedä hänet Roomaan. Joka kerta kun hän törmäsi uuteen vaikeuteen, hän vertasi sitä Herran voimaan. Hän tunsikin Herran neuvon, Herran ajatuksen.

Eräs ei-kristitty sanoi tällaisesta kristityn rauhasta: "Eihän siinä ole mitään erityistä, jos vaikeuksien keskellä on rauhallinen, kun tietää lopputuloksen." Hän oli täsmälleen oikeassa. Paavalilla ei todellakaan ollut mitään kerskattavaa omassa rauhallisuudessaan. Hän olisi ollut ensimmäinen myös tunnustamaan sen. Joka tapauksessa tämä mies oli Herran kanssa täysin rauhallinen. Hän tiesi Herran päämäärän. Hän oli varma, että Herra kykenee täyttämään lupauksensa, oli tilanne kuinka ahdistava ja stressaava tahansa.

Kristitty on kuin jännityskirjan lukija, joka lukee aluksi romaanin viimeisen sivun. Uskovan toivo ei ole toiveajattelua siitä, että jotenkin kaikki menee hyvin ja lopulta selvittää. Toivo perustuu siihen, että hän on lukenut Ilmestyskirjan viimeiset sivut ja tietää, että sinne hän on menossa. Vaikka tie kulkisi lopunajan ahdistusten läpi, lopputulos on selvä. Vakuus siitä on Jeesuksen menneisyydessä tapahtunut ylösnousemus. Hän vie maailman historian päätökseen ja saamme olla lopulta Hänen kanssaan kirkkaudessa.

Herran hallinta

Kukaan hengellistä ymmärrystä omaava kristitty ei voi olla näkemättä matkan tapahtumien keskipisteessä Herraa itseään. Herra hallitsi jokaisessa tilanteessa. Herra toimi palvelijansa puolesta ja hyväksi. Vartijat arvostivat Paavalia, Maltan saaren asukkaat kunnioittivat häntä ja hän sai rakastavien ystävien vastaanoton jo ennen Roomaa. Kaikki oli hänen puolellaan. Kyykäärme hänen kädessään osoittautui tiek-

si, jolla hän sai osakseen Maltan asukkaiden kunnioituksen ja avasi heidän sydämensä kuulemaan hänen sanomaansa. Kaikessa Herra osoitti hallintavaltansa.

Maallinen päämäärä – palveluspaikka

Moni tämän matkakertomuksen lukija on hengellistänyt sen kuvaksi kristityn myrskystä tiestä taivaalliseen päämäärään. Siitä ei ollut kysymys. Paavali oli matkalla kohti maallista päämäärää Roomaa. Herra halusi hänen menevän tähän nimenomaiseen paikkaan suorittamaan evankeliumin palvelusta.

Voimme toki vaihtaa paikannimen toiseksi kuin Rooma ja soveltaa sitä sillä tavalla itseemme. Kun Herra osoittaa paikan, jossa hän haluaa omansa palvelevan, hän avaa myös tien sinne. Moni kyllä sanoo: "Mutta minä en tiedä, minne Herra haluaa minut lähettää?" Ellet tiedä, odota ja kysele Herralta siihen asti, että tiedät. Mutta niin pian kuin sen tiedät, voit luottaa siihen, että sinne myös pääset, vaikka tie ei välttämättä olisikaan kovin suora. Ei Paavalinkaan merimatka kovin suoraa reittiä kulkenut.

Palvelua matkanvarrella (15)

Paavalin saapuminen Roomaan kertoo myös erittäin tärkeän asian. *"Paavali kiitti Jumalaa ja sai lisää rohkeutta."* (15)

Kunpa me ymmärtäisimme ylistää Herraa, kun hän pitää lupauksensa. Mutta myös matkalla päämäärää kohti Herra tarjoaa monia mahdollisuuksia palveluun. Evankeliumi saavutti Maltan saaren myrskyn ansiosta. *"Herra nostaa myrskyn ja Herra sen myös tyynnyttää."* (Ps. 107)

Ensimmäisen luvun viimeinen sivu (16–31)

Paavalin kaksivuotinen toiminta Roomassa muodostaa kristillisen kirkon historian ensimmäisen luvun viimeisen sivun. Apostolien teot kattaa kaikkiaan noin yhden sukupolven. Sen aikana Herran todistajat veivät ylösnousemuksen sanaa hänen suunnitelmansa mukaisesti Jerusalemiin, Juudeaan, Samariaan ja aina maan ääriin asti. Kirja päättyy ikään kuin kesken, epätäydellisenä. Paavalin vaivaloisen matkan ja Roomaan saapumisen jälkeen, lukija olisi odottanut saavansa yksityiskohtaisen kuvauksen Jumalan evankeliumin voitoista pääkaupungissa.

Apostolien tekojen teemat toistuvat

Mutta kirja loppuukin tähän. Miksi? Siksi, että jatko ei ollut enää tarpeen. Sama kertomus toistuu sukupolvesta sukupolveen, vuosisadasta toiseen, vuosi tuhannesta toiseen aina siihen asti, kunnes Herra tulee takaisin. Koko kirkkohistorian kirjoitus ei ollut tarpeen. Enempää ei tarvittu.

Kaikki seurakunnan elämän kannalta tärkeät ja keskeiset asiat löytyvät jo tämän ensimmäisen sukupolven vaelluksen ajalta. Tämän päivän voitot eivät eroa niistä, jotka saatiin ensimmäisen sukupolven aikana. Pelastavan sanan voima on levinnyt yhä kauemmaksi, mutta sen voima ja vaikutus on sama tänäänkin. Pyhässä Hengessä vaeltava seurakunta voi tänäänkin elää todeksi Jeesuksen tekojen jatkoa.

Rooma – sotilasvallan keskus (16)

Viimeinen sivu kirjassa on silti mielenkiintoinen, koska se vie meidät Roomaan. Kaupunki oli noihin aikoihin keisarillisen yksinvallan ja mielivallan hallinnassa. Elet-

tiin Neron päiviä, keisarin, joka oli eräässä merkityksessä huonoin kaikista keisareista. Hän oli julma, irstas ja heikko. Kaupunki oli pakanuuden keskus. Kaupungin huomattavin rakennus oli Marsin, sodanjumalan, temppeli. Kaupungin ja Rooman valta perustui voimakkaaseen armeijaan.

Leipää ja verta

Kaupungissa asui noihin aikoihin noin kaksi miljoonaa asukasta, joista noin puolet oli orjia. Vapaiden kansalaisten joukossa oli noin 700 senaattoria, jotka olivat käytännössä menettäneet poliittisen valtansa. He ja noin 10.000 johtavaa virkamiestä sekä 15.000 sotilasta pitivät käsissään kaupungin taloudellista valtaa.

Muut vapaat kansalaiset olivat köyhiä, mutta he olivat ylpeitä kansalaisoikeuksistaan ja halveksivat syvästi orjia. Heidän elämäntapaansa kuvaavat sanat: "Leipää ja sirkushuveja". Päivisin he hankkivat tarvittavan leipäannoksen ja illat he viettivät seuraamalla gladiaattoritaisteluita ja muita väkivaltaisista huveja.

Kaikki korkean ammattitaidon omaavat ihmiset olivat orjia. Vaikka orjien kohtelu vaihteli suurestikin, he olivat täysin omistajiensa armoilla. Orjia saatettiin kohdella siksi mielivaltaisesti. Kukaan ei joutunut esimerkiksi vastuuseen oman orjansa surmaamisesta.

Vanha Paavali Roomassa

Rooman maailmanvalta perustui hämmästyttävän voimakkaaseen sotilasmahtiin. Sen suuressa keskuksessa vanha pakanuus oli viety äärimilleen ja siellä se oli myös sortumispisteessä. Tähän kaupunkiin saapui nyt Paavali. Hän oli jo noin 60 – vuotias. Kolmekymmentä vuotta raskasta työtä ja ahdistuksia oli jo vanhentanut häntä. Hän kuvasikin itseään "vanhaksi Paavaliiksi".

Israelin toivon täyttymys (17–25)

Hän asettui taloksi asuntoon, jossa häntä vartioi roomalainen sotilas. Vaikka hän oli vanki, häntä kohdeltiin erittäin lempeästi. Hän sai odottaa, milloin keisarille sopisi ottaa hänen asiansa käsittelyyn.

Ensi töikseen hän kutsui asuntoonsa juutalaisten johtohenkilöitä. Kokoontuneille hän korosti *"kantavansa kahlettaan Israelin toivon tähden"*. (20) Läpi kaikkien lähetysmatkojensa Paavali oli korostanut voimakkaasti, että evankeliumi Jeesuksesta ei ollut astumista ulos juutalaisuudesta vaan sen sisältämän toivon täyttymys.

Paavalin majapaikkaan kokoontui muutamien päivien kuluttua vielä suurempi ja virallisempi joukko juutalaisia johtajia. Heille Paavali koko päivän selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta.

Jumalan päämäärä omalle kansalleen oli se, että Jumalan hallintavalta saisi toteutua sen elämässä. Tästä juutalaiset myös kerskasivat. Mutta juuri tätä Jumalan valtakuntaa Jeesus tuli tuomaan maan päälle. Siksi Paavali pyrki vakuuttamaan kuulijansa Jeesuksesta. Hän perusti todistamisensa Moosekseen ja profeettoihin. Lopputulos oli murheellinen. Kuulijat jakaantuivat. Toiset uskoivat ja toiset eivät. Siksi kokous oli kyvytön tekemään mitään päätöksiä.

Syntiin sidottu Israel (26–28)

Apostolien teot päättyykin järkyttävällä tavalla. Paavali joutui käyttämään lain sidontavaltaa ja satoi oman kansansa sen synteihin. Paavali teki niin, vaikka hän tiesikin, että tulisi se päivä, jona hänen kansansa tulisi kansakuntana kääntymään Vapahtajan puoleen, jonka se oli lävistänyt. Koko Israel on pelastuva, mutta se oli sidottava synteihinsä, jotta se tajuaisi epäuskonsa, paatumuksensa. Se on sidottu siihen asti, kun se kääntyy ja tekee parannuksen.

Koko Apostolien tekojen historia oli Jumalan yritystä voittaa oma kansansa. Jeesus *"oli tullut omiensa luo, mutta Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan."* He saivat uuden tilaisuuden helluntaina ja vielä kolmannen, kun Paavali seiso i kansansa keskellä Jerusalemissa. Jerusale m hylkäsi lopullisesti Kristuksen, kun se hylkäsi Paavalin. Sen jälkeen Paavali yritti tavoittaa heidät kaikkialla, missä heitä asui hajallaan. Hän meni aina ensin juutalaisten luo. Mutta Paavalin sanat Roomassa olivat lopulliset. Varsin pian sen jälkeen Rooman kotkat ympäröivät Jerusalemin, kaupunki tuhottiin mitä hirvittävimällä tavalla ja jäljelle jäänyt kansanosa hajotettiin kaikkiin maan ääriin.

Täällä Roomassa juutalaisten johtajat saivat kuulla oman kansansa sitomisen synteihinsä, koska he eivät halunneet tehdä parannusta niistä. Julistaessaan kansansa tuomion Paavali toisti vain sen, mitä Jumala oli profeetta Jesajan kautta sille jo varhain puhunut, ja saman, minkä Jeesus oli heille toistanut: *"Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääk ä käsittäkö. Katsomalla katsokaa älkääk ä nähkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, vain vaivoin he kuulevat korvillaan ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotta he eivät silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, jotta he eivät kääntyisi enk ä minä parantaisi heitä."* (26–27)

Jesajan saama tehtävä oli julistaa aikalaisilleen paatumusta, jotta he olisivat tajunneet oman hengellisen sokeutensa, avanneet lopultakin silmänsä ja korvansa ymmärtääkseen ja kääntyäkseen Herran puoleen. Jokaiselle kääntyvälle olisi luvassa paraneminen ja pelastus. Tänäkin päivänä valtaosa suomalaisista elää niin syvässä synnin ja paatumuksen tilassa, että ihmisille on kerrottava ensin, että he ovat kuuroja ja sokeita, ennen kuin heille voi edes lain saarnaa julistaa puhumattakaan evankeliumin ilosanomasta.

Sitten Paavali julisti kääntyvänsä pakanoiden puoleen, koska he ottivat evankeliumin vastaan.

Kaksi vuotta vapaata vankeutta (30–31)

Kaksi viimeistä jaetta kattavat kahden vuoden jakson. Siitä saamme tarkempaa tietoa Filippiiläis-, Kolossalais- ja Efesolaiskirjeistä sekä kirjeestä Filemonille. Ne todennäköisesti kirjoitettiin tämän jakson loppuilla, kun Paavali siirrettiin kovennettuun vankeuteen keisarillisen henkivartioston linnaan. Paavali oli ottanut juutalaiset vastaan asunnossa, joka hänelle oli tarjottu hänen saapuessaan kaupunkiin. Mutta kääntyyttyään pakanain puoleen hän vuokrasi itselleen huoneiston. Siinä hän oli edelleen kotiarestissa odottamassa tuomiotaan. Mutta asunnossaan hän sai kuitenkin vapaasti julistaa evankeliumia.

Maailman suojelus – seurakunnan vaara (30)

Vankina Paavali olisi voinut vaatia, että Rooma vastaa hänen asumiskuluistaan. Mutta voidakseen julistaa Sanaa vapaasti, hänen tuli tehdä se asunnossa, joka oli hänen itsensä vuokraama. Aikanaan tuli hetki, jona Rooman keisari otti kristillisen kirkon suojelukseensa ja antoi sille kokoustilat käyttöön. Mutta se oli oleva kristilliselle liikkeelle kohtalokas päivä. Se sai iskun, josta se ei Euroopassa ole vielä tänne toipunut. Sillä niin pian kun keisari antaa seurakunnalle kokoontumistilat ja suojelukseensa, hän pyrkii sanelemaan myös sen sanoman sisältöä ja sen elämää. Paavali tajusi, että evankeliumin vapaus vaati häntä vuokraamaan itse asuntonsa.

Avointen ovien asunto

Asunnossaan Paavali otti vastaan kaikki, jotka hänen luokseen tulivat. Kasvava joukko sekä kaupungin väestön huipulta kuin myös orjien parista tuli kuulemaan hänen sanomaansa. Edellä mainituissa kirjeissä tervehdyksiä lähettäneiden nimet kertovat seurakunnan rakenteesta. Talossa kokoontui myös pieni uskollisten ryhmä, johon kuuluivat Paavalin läheiset työtoverit kuten Luukas, Aristarkos, Tykikos, Epafroditos, Markus, Justus ja Epafras.

Rakkauden vallankumous (31)

Avointen ovien asunnossaan Rooman vanki kuulutti Jumalan valtakuntaa suurkaupungissa, jossa valtaa näytti käyttävän keisari Nero. Pian Jumala voitti niin suuren ihmisjoukon sydämet ja seurakunta sai laajat mittasuhteet, että Nero alkoi kokea sen uhaksi poliittiselle vallalleen.

Totuuden ja rakkauden evankeliumi on Jumalan vallankäyttöä. Se murtaa väkivallan ja on siksi väkivallan puolella oleville uhka. Sisältä sydäimestä tapahtunut orjien vapautusliike oli johtava myös todellisen ihmisarvon, Kristuksen uhrilla mitatun arvon löytymiseen. Vainot eivät liikettä kyenneet murtamaan. Mutta niin pian kuin liike teki totuuden kustannuksella rauhan tämän maailman valtiaitten kanssa, se joutui todelliseen vaaraan.

Jeesus Kuningas

Paavalin vankilakirjeet kertovat siitä, mitä hän opetti Jeesuksesta, Jumalan valtakunnan Kuninkaasta: Jeesuksen hallintavalta on iloa Herrassa. Jeesus on Jumalan täyteys ruumiillisessa muodossa keskellämme. Kristus täyttää seurakuntansa tähden siitä oman työnsä välineen ja päämäärän. Jeesus on myös karanteenin orjan vapauttaja, joka korjaa synnin tähden särkyneet ihmissuhteet.

Kenenkään estämättä (31)

Kirja päättyy sanoihin "*kenenkään estämättä*". Mutta eikö Paavali ollut vanki? Eikö Nero istunut valtaistuimella? Kahleet ja valtiat eivät Paavalia voineet estää, sillä todellinen valta kaiken keskellä on Jumalan valtakunnan Kuninkaalla Jeesuksella Kristuksella. Kristittyä ei ole kutsuttu tänäänkin julistamaan demokratiaa, vaan Jumalan valtakuntaa ja kuningasten Kuningasta. Hänen tahdollaan kaikki ajalliset lait on mitattava. Vain ne, jotka tekevät hänen tahtonsa, pääsevät elämästä osallisiksi.

Ainoa tie sisälle Jumalan valtakuntaan, hänen totuutensa ja armonsa hallintaan, on oppia tuntemaan Jeesus. Kaiken keskuksessa seisoo siksi ristin salaisuus. Jeesuksen ristin kautta kapinalliset pääsevät takaisin Jumalan yhteyteen. Ristillä kaaoksen sijaan tulee järjestys. Siellä kaikki väsyneet ja haavoitetut saavat levon ja virvoituksen.

sen. Missä tätä armon evankeliumia julistetaan, siellä mikään mahti ei voi sen etenemistä pysäyttää. *"Jumalan sana ei ole kahlehdittu."*

Vain yksi päämäärä (Pandan tyttären Ain kertomus isästään)

Kiinan kotikirkkojen yhdestä johtajasta, joka pääsi kirkkauteen muutama vuosi sitten, käytettiin salanimenä pastori Panda. Hän toimi useita vuosikymmeniä Japanista tapahtuvan Raamattujen salakuljetuksen yhdyshenkilönä. Ensi kertaa, kun hänelle ojennettiin raamattulasti, se tapahtui eläintarhassa pandakarhujen häkin edessä. Siitä syntyi tuo nimitys.

Pastori Panda rakasti syvästi nuorinta tytärtään Aita (nimi tarkoittaa Rakkautta), jota molemmat vanhemmat ja sisarukset hellivät. Tytär nukkui yönsä isänsä vieressä. Kun pastori vangittiin, tytär oli kuusivuotias. Hän joutui vastavallankumouksellisen tyttärenä monenlaisen vainon kohteeksi. Siksi hänet lähetettiin kotikaupungistaan kaukaiseen Sanxi läänein, missä hän eli muutetulla nimellä. Vartuttuaan hän avioitui siellä erään sotilaan kanssa.

Kun pastori pääsi ihmeen kaupalla vapaaksi vankilasta 21 vuoden ja 8 kuukauden päästä vuonna 1979, hän ensimmäiseksi kysyi vaimoltaan yksityiskohtaisesti, miten heidän jo aikuisiksi varttuneet kuusi lastaan ja heidän perheensä jaksoivat. Kun nuorin tytär asui hyvin kaukana, hän ei heti tavannut häntä. Siksi hän päätti välittömästi lähteä Sanxi läänein etsimään hänet käsiinsä. Silloin hänen vaimonsa kertoi: "Hän on muuttanut nimensä. Nyt hän elää kommunistiseen maahan sopivalla nimellä: Ikipuna." Pastori ei siitä syyttänyt, vaan painoi nimen mieleensä ja valokuva mukanaan lähti junamatkalle. Saavuttuaan asemalle ja näki jonkun tyttärensä näköisen, kysyi häneltä: "Oletko sinä se ja se?" Hän käytti oppimaansa uutta nimeä. Tytär tajusi siinä miten syvästi isä rakasti häntä.

Ai kertoo: "Kun isä saapui Sanxin kotiimme, hän kysyi heti mieheltäni, jonka hän tapasi ensi kertaa: 'Uskotko Herraan?' Hänellä oli mukanaan suuri matkalaukku ja kaikki me oltimme, että hän olisi tuonut tuliaisinaan pääkaupungista jotain herkullista syötävää tai vaatteita, mutta kuun hän avasi laukun, se olikin täynnä Raamattuja ja lehtisiä. Tajusin, että juuri se oli meille parasta hengellistä ruokaa ja osoitus hänen suuresta rakkaudestaan. Mutta yhdessä muiden kanssa hämmästyin. Miehelleni hän ojensi kirjan "Jumalaan uskovat tiedemiehet" ja lapsille "Raamatun kertomuksia". Sitten hän alkoi heti jakaa meille evankeliumia. Isä jatkoi Raamatun opetusta useita päiviä ja me kuuntelimme sitä hiljaa.

'Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.' (2. Tim.3:15) Siitä päivästä muuttui kotimme kylmä ilmapiiri, josta oli lakannut keskustelukin. Isäni ääni, kun hän kertoi, ja yhteinen ylistyslaulumme täyttivät kotimme."

"Mieheni kyseli isältäni muun muassa neitseestä syntymisestä, Jeesuksen ylösnousemuksesta ja siitä, joutuisivatko myös hyvät ihmiset kadotukseen. Isä vastasi jokaiseen kysymykseen yksityiskohtaisesti käyttäen monia esimerkkejä. Mieheni oppi selkeästi tuntemaan Herran. Sen jälkeen aloimme yhdessä käydä innokkaasti 20 kilometrin päässä kaupungilla sijaitsevilla jumalanpalveluksissa. Eikä se ollut pelkkää osallistumista kokouksiin, vaan saimme tehtävän jakaa Raamattuja ja lehtisiä kaupungilla. Tietenkin kohtasimme usein vastustusta, mutta emme jättäneet palvelutehtäväämme, vaan kasvoimme yhdessä syvemmälle taivaan valtakunnan totuuteen ja viemään evankeliumia yhä useammalle."

"Mieheni äiti oli jo nuorena joutunut leskeksi ja kasvattanut yksin kaksi lastaan hyvin köyhissä oloissa. Hän oli hyvin voimakas luonne ja raivostui helposti pienestäkin asiasta, joka ei mennyt hänen mielensä mukaan. Kun hän puhui paljon pahaa muista, häntä pelättiin naapu-

rustossa. Mutta kuultuaan isäni puheita hän yhtäkkiä lopetti viinan juonnin ja tupakoinnin, hänen raivonpuuskansa loppuivat ja hän muuttui aivan toiseksi ihmiseksi. Sitten hän pyysi: 'Voisinko minäkin päästä osalliseksi Jeesuksesta?' Häneen oli tehnyt niin syvän vaikutuksen, kun hän oli nähnyt isäni elämässä Herran, että tavatessaan ihmisiä hän alkoi heti kertomaan heille Kristuksesta. Hänen kauttaan Herra johti sukulaisia pelastukseen.”

”Kun ystävämme kuuluivat isäni päässeeseen hiljattain ehdonalaiseen vapauteen, he kutsuivat meidät aterialle koteihinsa. Mutta isäni, jolla ei ollut mitään muuta mielenkiintoa kuin julistaa sanaa, alkoi joka paikassa, mihin meidät kutsuttiin, heti saarnata: 'Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois!' (Ap.t. 3:19) Muutamien päivien yhdesäolon perusteella viisi perhettä tuli uskoon ja pelastui. Heidän joukossaan oli myös kaksi kommunistipuolueen edustajaa. Niiden runsaan parin viikon ajan, jotka isä viipyi luonamme, hän rakasti sieluja 'ei väellä eikä voimalla vaan Herran Hengellä' ja sai kantaa runsasta hedelmää.”

”Viimeiseen asti isäni oli johdonmukainen vaelluksessaan näylleen: 'Jumala vapautti minut vankilasta jatkamaan evankeliumin julistusta. Siksi tahdon jok'ikisen päivän elää Herraa varten.' Hän vaelsi Pyhän Hengen johdatuksessa eikä etsinyt itselleen mitään asemaa. Hän lauloi usein: 'Haluan kaiken suoritetuani olla vain uskollinen palvelija. Päivänä, jona saan nähdä Herran, saan kuulla Jumalan äänen sanovan: Uskollinen palvelijani vaihda kantamasi risti vanhurskauden seppelöeseen.' Hän sai kutsun taivaaseen, mutta Pyhä Henki elää nytkin meidänkin sydämissämme. Kunnia yksin Herralle!”

Entä sinä?

Uskovan kristityn tärkeä tehtävä on pysyä Herran johdatuksessa, vaikka tie voi joskun näyttää hyvinkin kiemuraiselta ja voi viedä jopa vankeuteen. Herran on luvannut johdattaa omiaan, kun he kulkevat rukoillen. Vain Herran johdatuksessa voimme täyttää tehtävämme hyvän sanoman julistuksen niille, jotka eivät vielä Herraa tunne.

Ellet sinä tunne vielä Jeesusta, hän kutsuu sinua. Käännyt hänen puoleensa ja tunnusta omat väärät tiesi ja lankeemuksesi. Hän on kantanut sinunkin syntiesi taakan Golgatan ristille. Hän antaa sinulle syntiesi anteeksi ja iankaikkisen päämäärän. Hän antaa myös sinulle tehtävän, jonka voit Hänen voimassaan ja johdatuksessaan toteuttaa. Hän antaa sinulle elämän ja yltäkylläisyyden, vaikka se tarkoittaa helppoa tietä.